

יורל ע"י

התאחדות אנרכים "יואל משה" ד'סאטמאר

נתייחד ע"י כ"ק מן רביה'קו"וע
בנשיאות כ"ק מן רבנו של"טא
בעיה'ק וירושלים תובמ"א

דמותה לתמר

ג'ריון קר"ץ - שנה ה' - וארא תשס"מ

זמנים לשבת קודש

- הדלקת הנרות 4.30
- חצות היום והליילה 11.51
- עלות השחר 5.03
- נץ הדוכה 6.32
- סוף זמן קר"ש 8.27 - ב 9.11
- סוף זמן תפילה 10.04
- שקיעת החמה 5.09
- מוציא שבי"ק 6.23

מעניינא דיומא

חודש שבת הוא הזמן לכבוש היצה"ר ע"י תורה

חודש שבת נוצר באות צ', כנו ש'אמרו בספר יצירה וכו', שהזמן בחודש זה לתקן כמות צדיק ולהיות גבור הנכבש את יצו על ידי דברי תורה והרהור תורה, ולכן חשבונו לישר או ללו.

חודש שבת הוא הזמן להיות אוהב שלום ורודף שלום

שבת הוא בחינת הוד, והוא כמידתו של אהרן, וצריך בחודש זה להתאמץ יותר להיות אוהב שלום ורודף שלום ומשום שלום בין אדם לחבירו ובין אש לאשנו יותר מכל חודש השנה, ואמי שפיר הרנו שרמו הקדמונים [שם רת] שלום ברכה ט"זב. מועד לל ח"י ס"ל

חודש שבת הוא הזמן למשוך על תאוות האכילה

מטבע האדם שבימוות החורף המואכל ערב לו, ותאוות האכילה מתגבר יותר מבימוות החמה, שמחנות החימויות איננו מתנהג כל כך באכילתו, אמנם בעת שהקור מתגבר מאד, גם כן לא יערב לו לאכול ולשתות מחמת חוזק הקרירות, אכן בחודש שבת שחזק הקור מתמעט קצת אזי יונעם לאדם באכילתו יותר מבשאר ימות השנה, וע"כ אז בחודש שבת העת היותר נכון למשוך על תאוותו שלא למלאות תאוותו במאכלים, ועל ידי שמקדש עצמו כמותו לו, ושובר תאוותו ומגביר השכל על החומר, על ידי זה הוא ממשך בעת הזאת חיות חדש לכל הגבראים מדומם, וינעו, חי, מדבר, ובאילנות ניכר זאת שמאז והלאה תקבלין נח ללכלב ולהתנוצץ.

בחודש שבת מתמצץ חיות חדשה

יש לפרש שבת בשנה, שבחודש הזה מתחיל טבע העולם לפרוח, והפירות חונטין נועתה והיא התחדשות החיות אחר השנה של ימות החורף, ויש בהם נמי שני העינים האלה: ההכנה והתכלית, כי כנו בגשמיות כן ברוחניות מתחילה להתנוצץ חיות חדשה, ובחודש הזה הוא ראש השנה לאילנות והאדם עץ השדה, ובחודש שאחריו ד' פרשית ופורים, ואח"כ ניסן וספס וספירה ושבעות, והימים מתעלן והולכין, אי"כ הכנת חודש שבת הינו התחדשות החיות יש לה תכלית נכבדה הבאה לקראתנו לשלום, ואיש הנלכב אינו נמשך אחר התחדשות החיות לבד, אלא לתכלית נכבדה שבלעדי התכלית הנכבדה אין התחדשות החיות שיה כלום, ואולי עוד מקלקל. שם משמאל, כפרשת

מילוי מעלייתא

נסים בדרך הטבע

ולקחתי אתכם לי לעם וידעתם כי אני ה' המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים. וי"ל עפימ"ש בחובת הלבבות (שער חשבון הנפש פ"ג) שהעולם מתפלאים על ראיית דבר שלא בטבע, ואינם מתפלאים על דברים שהם רואים בכל יום גלגל הולך וסובב ומים רצים ושבים ונגרים, מפני שהורגלנו בכך, ובאמת הדמה דברים נפלאים שראוי להתבונן בהם ולהכיר מהם גבורות הבורא ית"ש, הנה כי כן יוצאי מצרים הורגלו בארץ מצרים בהוצאות לחם מן הארץ, וכשראו במדבר מטר לחם מן השמים נתפלאו וידעו כי אני ה' המוציא אתכם מארץ מצרים, אמנם בנייהם הנולדים במדבר שמה והמה הורגלו בירידת לחם מן השמים, ושוב כשיבואו שם ויראו הוצאות לחם מן הארץ יהיה בעיניהם כפלא וידעו כי אני ה', כשם שאתם ידעתם ע"י לחם מן השמים שהוא פלא בעיניכם, כן ידעו הם כי אני ה' ע"י לחם מן הארץ וידעו על ידי זה כי אני ה'.

ע"י לימוד התורה לא יוכה ביסורין והחטה והכסמת לא נכו כי אפילות הנה. מעשה בא' שחלה רח"ל, ונסע להרה"ק מהרי"א ז"ל מדייטשוב לשבת פ' וארא, אמר והחטה והכסמת לא נכו כי אפילות הנה, חטה בגימ' כ"ב, רומז לכ"ב אותיות התורה (ע"י ויה"ק בלק קפח ע"ג). כסמת, אותיות מסכת, היינו מי שלומד תורה שבכתב ותורה שבע"פ - לא נכו, לא יהיה מוכה ביסורין, כי אפילות הנה, ואדרבא פלאי פלאות יהיה נעשה לו.

מניעת מכת ברד בארץ גושן

רק בארץ גושן אשר שם בני ישראל לא היה ברד. למה לא נאמר בהתראה דלא יהיה ברד בגושן כמו במכת ערוב. ונראה דאיתא במד"ד (פ"ב ס"ב) שלא נגורה מכת ברד אלא על יבול הארץ, אבל מאחר שהזהיר משה שלח העז והם לא שמעו בקולו לכן גזר הקב"ה על האדם ובהמה ג"כ, והנה מצד הסברה היה ראוי שגם בארץ גושן יהיה ברד לפי שאין בזה היקף לישראל, דהרי זמן קצירה הוא בסוף ניסן וזמן לקיטת פרות הוא לאח"כ, והרי גלוי וידוע לפניו שבאותו זמן אין לישראל עוד חלק וזכרון במצרים, אי"כ מאי איכפת להו בנוקי ממותן של מצרים, אבל מה שלא היה ברד הוא בשביל האדם ובהמה המצויין בשדה שלא יצטרכו להאסף הביתה, וכיון דמה שגורו על האדם והבהמה לא היה אלא אחר ההתראה, משום הכי לא נזכר בהתראה שבארץ גושן לא יהיה ברד דאז לא נגזר על האדם והבהמה רק על יבול הארץ, וזה היה יכול להיות גם בארץ גושן.

ישיבת התורה
ישיבת התורה ודעת יבנה י"ב תשס"א
תלמידי ישיבת התורה ודעת יבנה י"ב תשס"א

סדר הלימוד לפר' בא - מסכת שביעיות

יום	א	ב	ג	ד	ה	ו	שביק
דף	כה:	כו:	כז:	כז:	כז:	כז:	חזרה

מגיד תעלומה

מיני מתכות בשעת התקופה

והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים. שמעתי שיש רמז מכאן בשבעת התקופה מטילין מיני מתכת במים ואז אין היקף שולט בהן (ע"י רמ"א אור"ח תנ"ה) שהרי בכאן לא היה דם רק בכלי עץ ואבן ולא בכלי מתכות מדכתיב ובעצים ובאבנים ולא כתב בכלי מתכת, ויש להשיב אם כן אמאי לא הזכיר גם כן כלי חרס והיו שכיחי בימי קדמונים וגם במדרכי בפרק אלו עוברין (פסחים תקצ"ג) משמע קצת שאין לו תקנה לחשש תקופה במים כה"ג, ובעצים ובאבנים רצו לומר בשקטות המים שהם כלים גדולים ואין רגיל לעשותן רק מעץ ואבן שחוקקים אותם לכך, והוי דומיא דיאוריהם ואגמיהם ומקוה מימיהם דהנך כעין בריכת קטנות עשיות, וכן משמע נמי מפירש"י דפ' אוזיה דם בכל ארץ מצרים ואתי לרבות אפילו מרחצאות ואמבטאות שבבתים דמשמע דמאי דכתיב ובעצים ובאבנים לא אכלים שבבתים קאי אלא אשקטות שאצל הנהרות. (תרומת הדשן)

ע"י הצפרדעים נודע גבול מצרים

על ארץ מצרים. דהיה מלחמה בין מלך מצרים ומלך כוש בעד גבוליהם וע"י צפרדע נעשה גבול, והחטובים רצו שהצפרדע יתפשט למרוחק שגבול פרעה יגדל, ועשה ה' ויעלו הצפרדעים על ארץ מצרים, דייקו וחזרו לאחריהם לתוך גבולו ונודע גבול כוש. (מדרש רבה ל"ד)

כל טיפה היתה שיעור מ' סאה

מטר כבד שכל טיפה היתה שיעור מקוה ארבעים סאה, והאריה כי מה שנשאר בריפון דכתיב (שמות טו ט) למטר לא יתד ארצה, הן היו אבני אלגביש שירדו בימי יהושע שנקשרו מכת רוח סערה, ושיערום חכמינו שהיו משא ארבעים סאה, כמפורש בדברימה ז"ל (סוטה לד). (הגש"פ מדרש בח"ד, ד)

פלאי פלאות במכת ברד

ואש מתלקחת בתוך הברד, והיה הברד משבר האילנות, והאש שורף לחותם ומייבשם. וזהו שאמרו ר"ל (תחומא אר"ט) והחטה והכסמת לא ניכו כי אפילות הנה, פלאי פלאות נעשו להם, כי לאארה אתו ניכר הפלא, כי אפשר שלחיותם רכים עמדו בפני קשה, אך הפלא היה בהיות האש מעורב בברד ומייבש האילנות, כדין היה שיש החטה והכסמת, אלא פלא נעשה בהם. וכן כתב בספר תולדות יצחק.

וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים אותם ואזכור את בריתי. ואפ"ל בהקדם מה

דאיתא בזה"ק (ויחיד דף רי"ט) תנן אמר רבי יהודה לית לך חובא בעלמא דלא אית ליה תשובה בר מהאי, ולית לך חיביא דלא חמאן אפי שכינתא בר מהאי, דכתיב (תהלים ה) לא יגורך רע כלל. והקשו המפרשים ממה שאמרו חז"ל (ירושלמי פאה פ"א ה"א) אין לך דבר העומד בפני התשובה, וכן מובאר במקום אחר בזה"ק (ויקהל דף ר"ד) דתשובה מהני אלא צריך תיובתא שלימתא. וי"ל בהקדם מה שכתבו בספרי קודש (עין אנרא דפקא את ר"ה) כי תיקון לפנים אות ברית קודש הוא על ידי עסק התורה הקדושה. ונקדים עוד דברי הגאון בעל פני יהושע (הובא בפנים יפת פ' תלמוד) לפרש דברי הגמרא (פרסות ה) כל העוסק בתורה מויקון בדילין הימנו, שנאמר (איוב ה) ובני רשף יגביהו עוף, ואין עוף אלא תורה, ואין רשף אלא מויקון. דהנה נקבא דקליפה לילית גימטריא ת"פ, והזכר ס"מ, ושניהם גימטריא רש"ף, וכשמטבדקין נולדו מהם מויקון והם

בני רש"ף, אבל השם א"ל שבשמו של הס"מ מפסיק ומפריד בין הס"מ לנוקביה, וכשתוסיף מספר א"ל לרש"ף גימטריא תורה, והיינו דקאמר דתורה מבטל המויקון, ודפח"ח. ומעתה יתיישב סתירת הזה"ק דבאמת סתם תשובה אינו מועיל לחטא המר הזה, אבל תיובתא שלימת"א, היינו בצירוף כח תורת ה' תמימה (תהלים יט ח), יתקבל תשובתינו לרחמים ולרצון בכל עת ובכל זמן. וזהו ביאור הכתוב וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים אותם, וביאר מרן דו"ז זללה"ה בדברי יואל בפרשתן (עמוד קמ"ב) שעיקר נאקתם של בני ישראל היה על אשר מצרים, היינו קליפת טומאת מצרים שנברא מן החטאים, מעבידים אותם ומכריחים אותם להרבות עוד בחטאים, וכמעט שנמנע הבחירה, ע"ש. ולזה אמר הקב"ה למשה רבינו שומע אני את נאקתם שנאמת היו רצונם עוזה להתנהג כראוי אבל אינם יכולים מקוצר רוח ומעבודה קשה, שקשה להם לפרוש מעבודה זרה, ועל כן ואזכור את בריתי, היינו ברית התורה, כי כח הקדושה שבתורה שנשנה עד מאוד, והיא מכרית את המויקים אשר מעבידים את בני ישראל להכשילם בחטא.

☆☆☆
אחר שישו הרבנים הק' מחוץ לארץ במדינת חסידא ופלין המעמדות עבור רביה"ק אשר בארץ המה. והיו מפקחים ע"ז. היו באים משולחים מאה"ק מדי שנה בשנה לחו"ל והיו לקחים הכסף המתקן והמקובץ בחו"ל ומובילים לאה"ק לרבותינו ז"ל והם היו כותבים מדי שנה בשנה מסתבי קבלות ובמסתביהם הק' (החקקים בראש "אגרת הקודש") היו מדריכים אנ"ש בתורה ויראת ה'. והם המה היו הראשונים שישו "סללות האשכנזים" באה"ק. ונקרא על שם "סלל רייסין". יען כי הצדיקים הק' מקור מחצבתם הי' ממדינת רייסין. ולאשר הי' שמעם גדול מאוד בכל מדינת חסידא ופלין. והם בלבנות מדבוחתיהם החוצבים להבת אש חד תורה"ק טרו אלהם הרבה אנשים בעודם בחו"ל. ולאורם הלכו רבים וכן שלמם. לכן כנאם לאה"ק ת"ב וכל מעינים הי' בתורה ועבודת ה' הטהורה ויומם ולילה היו מקדשים לך ולעבודתו. היו מחזיקים אותם אנשי חו"ל די בכל אתר ואתר. ובדבריהם הק' היוצאים מלבנת טהורות הנאמרים במסתביהם הק'. סללו מסלות בלבנות אהב"ב ותשבי ארץ חסידא ופלין לחזק את האנשים החיבים לפני ד' בארעא קדישא אשר ד' חרש אותה. והסלל אשר יסוד המחוקקים הק' אז הי' סלל יחיד בכל אה"ק. ובמשך הימים אשר מיום ליום נתרבו הבאים מכל קצות הארץ לשבת באה"ק. נתחלקה א"ל לשבטים. תפרדו, לסללים רבים. וכל מדינה ומדינה תחלקה לסלל ב"ע.

על הצדיקים

הרה"ק רבי אברהם קאליסקער ז"ע
ד' שבט תק"ע

ויעו יבואו בעד"ה בים ה' אלל תקל"ז לעיה"ק צפת"ו בגלל העליון. ומצאו את העיר החבת ידים. אך הרבה בתים שוממים מאין יושב וגם בני נסיוות ובית הטבלה של הארז"ל. וביהכ"ס של מן הרב"ז זל"ת ושם התפללו. וע"כ בחרו להם לישראל שם.

והיו יושבים שלים ושקטים בעיה"ק צפת"ו. והש"ת נתן חנם בעיני אהב"ב יושבי ארצנו הק'. ובחוד יושבי עיריות הק' יושלים וטבריא ת"ב ובפרט הספרדים שהחזיקו אותם למלאכי עליון, והיו מחשיבים כחגבי בפניהם, ובח' סליו של תקל"ח שלחו מיושלים ת"ו לבקשם בבקשה וחנינה שיקבעו דירתם עמם ביושלים עיה"ק וכן מטבריא תוב"ב בקשו אותם פעמים אין מספר.

נולד בשנת תק"א, ונדע לגאון גדול חסיד קדוש וטהור. ובמי עצמו הי' חיבוש של הגר"א מוילנא זצ"ל לולמד עמו יחד.

אח"כ נתחבר לעדת החסידים ונעשה תלמיד מובהק מהרה"ק המגיד ממעזריטש ופעם אחת אמר שמקודם שבא אל רבו המגיד הק' למעזריטש היה מתמיד גדול, והיה דרכו ללמד דף גמרא וחזר על הדף ואח"כ למד דף שני וחזר על שניהם והוסיף דף שלישי וחזר על שלשתם וכן בכל פעם הוסיף עוד דף וחזר מרף הראשון עד שלמד באופן זה כאלף חמש מאות דפי גמרא שדע על עשר בורים, ונתיישב אז בדעתו, מה זאת איתי האם ארון מלא ספרים אני... ונסע למעזריטש ללמד דרכי עבודת הבורא יתברך.

☆☆☆
הרה"ק מוויטעבסק הסתגר פעם בחדו למשך תקופה ארוכה, ושאל אחד ממקובציו רבי משה סגי נהור מה זאת ועל מה זאת, ואמר הרה"ק שהוא חוזה שמכל העבודה הק' בעיני החסידות לא ישרא מאומה בזרות הבאים "נאר א טרינג בראפן" [לגמת י"ש]. ונענה רבי משה ואמר, שנוא לו עצה לזה, שרבו הק' יקבעו שיעור בנגלות התורה עם רש הרה"ק מקאליסק ובכח למודים יחד ישפיע וימשיכו אור התורה בשלם, וזה יועיל להחזיק אור החסידות לחרות הבאים, ונראו דבריו להרה"ק מוויטעבסק, ואמר לרבי משה שגם הוא יוכל להיות נוכח בעת השיעור, אך זאת יזהר שלא ירים את עיניו להסתכל בהם כי בנפשם הדבר.

☆☆☆
בשנת תקל"ז התחיל המחלוקת מכת המתנגדים כת הגר"א ז"ל מוילנא להתחזק ביותר מאשר הי' בש' תקל"ב בחי' הרב המגיד ממעזריטש ז"ע. וכאשר החולל הרעיון הק' אצל הרה"ק ר' מענדעלע מוויטעבסק ז"ע בשנה זו עלת לאה"ק תוב"ב. טרם נסעו דאג דאג עבור המסתופפים בצלו איך יטוש מעט הצאן תלמידיו וחסידיו בין שני אריות החוצים לבלעם חיים.

שלה את הרה"ק בעל התניא בלית הרב מקאליסקא לשקלאב הלא רוחקה מוויטעבסק וקאליסקא. לעמד בויתח עם כת המתנגדים. לא עלה בידם. כי בראות הכת שהם יצאו המנוצחים מרבותינו הנו' באו ביד חזקה ועשו להם מעשים אשר לא יעשו. היינו שסגחם בתוך מותף כל הללה. ובדעתם הי' שלמחר יעשו להם בזיונות ורדפות, ותלו עצמם באין הגדול הגר"א ז"ל, אך בחסד הש"ת ניצלו משם. וברחו עד מלון א' ז' ויאוסט משקלאו, ושם הרגישו שבעל המלון הוא ג'כ מסת המתנגדים האזוקים. וברחו גם משם עד מלון אחר. עד שבאו בשלם לרוב הרמ"ם נב"ת וכאשר ראה הרמ"ם זצ"ל שאין תקוה טובה נשקפה לבוא עמהם ליד גמר חול מלדבר עמם. ושם מנבחו בהש"ת שלא יעזוב את חסידיו והאלקים יבקש את הנדרף. ואז התחיל הרה"ק מקאליסק להכין דרכו לאה"ק ת"ו ואיך ישיירא עם רב הרה"ק מוויטעבסק.

בשנת תקמ"ה גבר הרעב עוד הפעם בארץ, וגם אז לא נטש השם ית' וית' את חסידיו, וגם ברעב ז' ופרינס אותם.

בשנת תקמ"ו הונח להם מעט מזה. ומן הק' הר"ד מענדלע וויטעבסקערה בנה ביתו בצדק, וגם ביה"כ נחדש הודו מאוד, אשר עד היום עומדים לשם תפארת.

בשנת תקמ"ז סבבו שם מחלאות הרבה גדולות מאוד, והיו צעקות רבות מאנשי העיר. ומן הק' הרמ"ם ז"ע מגדול הצער והעג"ו שהיו לו ומגדול הפחד נחלש מאוד מאוד עד כי גבה מחלתו הרבה.

ובשנת תקמ"ח ב' ד"ח זיו נלקח ארון האלקים כ"ק מן הרמ"ם ז"ע וע"כ ועלה בסערה השממה והורם הסוד והוסדה העטרה.

ומאז עלה סוד ההגות עדת החסידים על ראש מן הרה"ק אברהם הכהן הגדול מאחזי מקאליסק ונהג את החסידים ברוב קדושתו ל"ב שנים עד שנת תק"ע.

הרה"ק מקאליסק ז"ע ע"ע נתבקש בישיבה של מעלה בים ד' לירח שבט ש' תק"ע וקברו בעיה"ק טבריא תוב"ב בביה"ח וחוקק על מצבתו בזה"ל. "פ"נ אדמו"ר הרב הגדול והקדוש כמוה"ר אברהם במוה"ר אלכסנדר כהן לאל עליון, חש"ל ד' לחדש שבט בש' התק"ע לפ"ג תצנב"ה.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

לרגל שנה הששית להופעת גליונינו יופיע אי"ה המאמרים

מלחמת ה'

עניני השקפה באמונות היענות השייכים לפרשת השבוע

מערכות ישראל סבא

מערכות ישראל סבא שניהלו גדולי ישראל נגד מהרסי החינוך וכפרת נגד כת הציונים ונירוויים

מסיבות שונות לא יופיע גליונינו בשבועות הקרובים

גליון הבא יופיע אי"ה

בשב"ק פר' תרומה הבעל"ט

ואתכם הסליחה

משל נאה הממחיש את מצבינו כאן בארה"ק כשנעמיק ונתבונן, נראה כי למעשה לא זו בלבד שהציונים אין המה המצילים אלא אף גם הם המה הגורמים לכל הצרות והמאורעות אשר מצא את כלל ישראל יושבי ארעה"ק ומשל למה הדבר דומה לשני קבוצות שוודיים ששמו עיניהם לכבוש איזה כפר אשר היתה שייכת למשפחה אחת והצליחו קבוצה אחד של השוודיים לכבוש

בעצמם כי אין ביכולתם להציל את יושבי ארה"ק, ואלא הקב"ה מצילנו מידם וביה לרוב המה נפלו על שטחים ריקים ורחוקים מדירות אדם, ואף באלו אשר נפלו בשטחים ובמקומות דיוור מעטים המה אשר ניוקו בהוקים כנפש ובנוף ושפך הקב"ה חמתו על העצים ועל האבנים.

ובעזרתו ית"ש זכינו להנצל בשנים האחרונות מסכנה שריחפה עלינו ממדינת איראק אשר כבר עשרות בשנים אמרו לנו ונכחיד את יושבי ארה"ק, וההצלה היתה באופן שלא היה נסיון בעניני אמונות ודיעות כי הקב"ה שלח לשם איזה אומה מאומות העולם להלחם בהם, וריווח והצלה עמד ליהודים מאמינים בני מאמינים, ובאופן כזה לא היה הנסיון של אמונות מפילות ודיעות כוזבות בכוח ועוצם ידם של הכפירה הציונית.

המצב כאן הוא כעין הצרה דויבורא ועקרבא

ובכן נבוא בארה"ק מהו החיוב המוטל עלינו להתפלל בעת צרה כזו, נקדים בזה מתוך דברות קדשו של מרן זי"ע בפרי וישלח תשי"ז וז"ל בעונותינו הרבים נתקיים עכשיו הגמי במסי חגיגה (דף ה' ע"א) רבי יוחנן כי מטי להאי קרא בכי והיה כי תמצאנה אותן רעות רבות וצרות, מאי רעות וצרות אמר רב רעות שנעשות צרות זו לזו כגון זיבורא ועקרבא, ופרשי"י (ד"ה זיבורא) נקט הכי משום דאמרינן במסי ע"ז פרק אין מעמידין (דף כ"ה) חמימא לעקרבא וקרירי זיבורא וחילופא סכנתא, הילכך היכא דנשכייה זיבורא ועקרבא נעשות צרות זו לזו דלית ליה תקנתא לא בקרירי דקשה לעקרבא ולא בחמימי דקשה לזיבורא.

אין לנו לחשוב שום עצות איך נושע רק לבקש על ישועתו של ישראל וביאת הגואל

כמו"כ אנו בארה"ק באיזה דרך שנלך הרי הוא סכנה גדולה, הלילה אם אוחי"ע יצאנו הוא סכנה לבני ישראל היושבים בה, ואם הציונים יצאו אזי הוא סכנה גדולה ביותר כי מי יודע מה יולד יום, דמי שמאמין בהשי"ת ובתה"ק יודע שכל פסיעה ופסיעה היא באיסור וכמו שאמר מרע"ה לישראל למה זה אתם עוברים את פי ה' והיא לא תצלח וכו', וחזן מזה הוא סכנת הנפש שנתרומם עי"ז כבוד המינים, כמה שבחנים את אלוקים והוא גדול יותר כאמרם ז"ל גדול המחמיאו "יותר" מן ההורגו, ומסיים רביה"ק זי"ע שאין לנו אלא להתפלל על ביאת המשיח בלבד, ועוד זאת מוסף מרן זי"ע שהעצה היא לישוב בין תנור לכירים ולבכות ולהתחנן להקב"ה שיורה קצת אמונה בלבבות בני ישראל ולקוות להבורא ב"ה שהוא כל יכול והוא גדול העצה ורב העלילה והוא לבדו יגאלנו, ואנו לא נחשוב שום מכסים ועצה רק לבקש מהשי"ת לאחר שהרשעים הללו תפסו לעמם את כסא המלוכה והביאו אסון נורא על כלל ישראל.

מחשבה גרידא שיש צורך במדינתם הרי זו הודאה למינות וע"ז

ובסיים דברינו בענין ביטול המדינה - אע"פ שאין הם מתחשבים בדברינו - מי"מ עלינו לדעת מהו דעת תורה האמיתית לגבי מחשבות ודיבורים, כותב מרן זי"ע בעל הגאולה ועל התמורה בסימן מ"ד וז"ל: דעת תורתנו הקי לא תשתנה לעולם ואינה הפיצה ומסכמת לממשלתם וכל מי שיש לו אפילו מחשבה שיש צורך במדינתם הרי"ז מודה בעי"ז בלי ספק, ונפשות ישראל הם כהפקר בעיניו וכל זה היפך דעת תורתנו הקי שחסה על כל נפש ונפש מישראל, עכ"ל.

אין הקב"ה בא בטרונא עם בריותיו

וכמדומני שאפשר לומר שעל אף שלא נראה מציאות של ביטול המדינה בלי שפיכת דמים כמו"כ במצב מלחמה וסכנה משכינינו הערבים נראה לכאורה לעין שאין שום עצה רק לצאת במלחמה נגדם אבל ברור שלו יצויר שיבואו לשמוע דעתנו בענין זה הרי זה היה נסיון ככל הנסיונות ששולח לנו הקב"ה וכידוע מה שאמרו ז"ל אין הקב"ה בא בטרונא עם בריותיו וכמו שביארו מספרים הקי שאין הקב"ה שולח לנו נסיון שלא נוכל להתגבר עליו, ואז היה הקב"ה גדול העצה ורב העלילה ממציא לנו אופנים שונים איך שיהיה ביטול המדינה בלי שום נזק וצער לכל יהודי באשר הוא שם, וכמו"כ במצב מלחמה כמה ואיך להנצל מבלעדי דרך מלחמה, רק בעוונותינו הרבים כעת מוטל הדבר בידי כופרים ומופקרים שאין דעת תורה אור ונר לרגלם. ועיין בדברי ספר הקי צרור החיים (מאמר קין הי"ז) דברים נוראים שלחשיב מלחמה שערה נגד האומות הקמים עלינו הוא סכנה יותר גדולה מלישב בחיכוק ידים.

את הכפר ולקחו את אבי המשפחה והכניסו אותו לבית הכלא ועינוהו ובעינויים קשים ומרים, ובני אותו האיש נשארו תחת בעלותם של אותם השוודיים בלית ברירה ונשארו לגור בביתם, והשוודיים הספיקו להם כל צרכיהם אוכל ורפואה וכדו', לימים הגיעו ובאו הכת השניה של השוודיים והתחילו במלחמה אדירה בכדי לכבוש את הכפר וכמובן שהשוודיים אשר הצליחו ראשונה לכבוש את הכפר השיבו מלחמה שערה ועשו כל מה שביכולתם להשמיד את האויב והייליו, וכי היעלה על הדעת שאחד מבני ראש המשפחה הנ"ל יאמר כי השוודיים הראשונים הם המצילים אותם הלא כל הענין שהתחיל כעת המלחמה גרמו הם כמה שבאו לכבוש את הכפר, וביותר מזה כי הלא באותו עת שהם מספקים הצרכים לבני הבית הלא מענים את אביהם ככל מיני עינויים קשים ומרים, ולא נותנים לאביהם לשוב אל הכפר ולעמוד בראשה כבימי קדם.

הם המה הגורמים לכל הצרות המתרחשות כאן

הנמשל מובן מאליו שיש כאן בי קבוצות של של שוודיים הרוצים לכבוש את ארץ ישראל, האחד הנקראים בשם ציונים והשני הערבים ימ"ש ואלו ברצחנימו ואלו בנצחנימו - כלשונו של רביה"ק זי"ע, ובהתבוננות קלה נראה ונשמע כי כל הגי הנקודות הנ"ל (בהמשך) מתרחש לעינינו.

א. כי אנו בני קל חי בני מלך מלכי המלכים הקב"ה יודעים שכל קיום המדינה הוא מרידה במלכות שמים ונגד רצון אבינו שבשמים וציווי וכפי המתבאר מדברי חז"ל היא היא המעכבת את גאולתנו ופדות נפשינו וא"י שייבא משיח צדקינו לפני שיתבטל מלכותם ורק אז נזכה לקיום הנבואה והיה די למלך על כל הארץ, (עין באריכות בהקדמה לספח"ק ויאל משה דף ה' ומאמר שלוש שבועות סי' מ"ג).

ב. ועוד זאת שבכל יום ויום חכמים המה להרע לחשוב מחשבות פיגול לגזור גזירות נגד תורתנו הקי וגזירות אבינו מלכינו ית"ש, כידוע ומפורסם לכל והוא הוא הניאוף הגדול נגד אבינו שבשמים.

ג. ובראש כל כי גלוי וידוע לכל רואה האמת שכל התגברות ומקור הצרות לרבות סכנת כל המלחמות שלהם, כל זאת באתנו אך ורק כתוצאה מקיומה של אותה המדינה הציונית שאין בה הפי' ותועלת לא לבורא ית' ולא לכנס"י, ואדרבה היא שגרמה לכל החורבנות כמבואר בכתובות (דף ק"א) כי העונש על אי קיום הגי שבועות הוא הריני מתיר את כשרכם כצבאות וכאילות השדה ח"ו. ואף בעין השכל מובן לכל כי הם המה המציתים תמיד את שכינהם הערבים בהתגרות עמם באופנים שונים (תכן דברי מרן זי"ע על הגאולה סי' מ"ד ע"י"ש באריכות).

א"א להעלות על הדעת שהמה הם המצילים

ובכן היעלה על הדעת כי אלו המעכבים את הגאולה וחזרת מלכותו ית"ש, ואלו המנאצים את אבינו שבשמים מדי יום, ואלו המציתים את שלהבת אש המלחמות, יקראו מצילים, אלא ע"כ כמבואר כי אך ורק הקב"ה הוא המציל היחיד, וכל יהודי אשר ניצל הוא רק בשביל שכך הוא רצונו יתברך, ובעוונותינו כי רבו לא זכינו לראותם בעין בשר אשר לנו ויש כוח להסמיא להראות בפעולות אלו שיהא נראה כאילו הם המצילים.

הקב"ה ברוב חסדיו הראנו שאך ורק הוא מציל אותנו מכל"ה ח"ו

ואך למותר הוא לחזור על דברים פשוטים וברורים לנו מאמינים בני מאמינים שהקב"ה מצילנו מידם, אבל לפעמים אף בדור שפל אשר החושך יכסה ארץ נשלחה לנו מן השמים הארה שנוכל לראות להדיא כי אין המה המצילים וכזאת ראינו במצב הקשה ששרר כעת בארצנו הקי אשר הערבים הרוצחים ימ"ש שלחו לכאן בכל יום ויום עשרות מיסלם (טילים וקטיושות בלה"מ) (על אף פעולות הציונים שם בעזה) וראינו בחוש שאין פעולותיהם מצילים אותנו מיד הרוצחים הקמים עלינו, ועל זה גם מלאך רע בע"כ יענה אמן ומודים המה

כסא דברכתא (מה)
כוס של פדיון הבן

לברך על שאר משקים
ואחר כך מברך על כוס יין, ואם אין יין מברך על שאר משקה שרגילין לשתות שם, אבל אזי צריכין לעשות הפדיון קודם נטילת ידיים לסעודה, כי בתוך הסעודה אין מברכין על שאר משקים, מה שאין כן כשש יין שאז עושין הפדיון אחר ברסט המוציא. (קפפור שולחן ערוך סי' קסד סעי' ד')

כשמברך על שא"מ יברך לפני הסעודה
הוא הדין נמי אחמר מדינה, אלא דאז יברכו עליה לפני הסעודה ולא בתחילתה. (ט"ז סי' שס"ט)

בפדיון הבן שחל בתענית לא יברך על היין
ואשר שואל מעכתי"ה עוד במי שעושה פדיון הבן בטי' באב, אם יברך הכהן בופה"ג על כוס יין כנהוג בכל פדה"ב, ויתננו אח"כ לתינוק לשתות כמו בברית מילה בטי"ב, או אולי לא יברך בופה"ג כלל, כי חובת כוס זה אינו מבואר בגמ', ומקורו במהרי"ל מובא ברמ"א יו"ד סי' שיה סעי' י"י, ואינו מעכב, וכן מסתבר ל"ל למעכ"ת שליט"א לעשות הפדיון בלי ברכת היין.

כדברי מעכ"ת מור"ן דברי הערך השלחן (תו"ט סי' שיה סעי' מ"ח), שכתב שאם חל פדיון הבן בטי"ב, פו"ך אותו אחר התענית בלילה, ושנס ביכולת לפדות ביום התענית ולעשות הסעודה בלילה, מיהו יותר טוב לעשות הכל בלילה כדי שיברך הכהן על הכוס ע"כ. מוכח שאם פודה ט"ב ביום אין הכהן מברך על הכוס. (ש"י"ת ב"ק חלק ד' סי' ט)

הסוברים שכן יברך ויתנו לקטן
ברם בספר נהר מצרים (תו"ט ח' פדה"ב אות כ"א), כתב שאם חל יום ל"א ביום א' או ב' דר"ה, הנהנה במצרים לעשות הפדיון ליל מוצאי התענית, או בליל מוצאי ר"ה כדי לעשות הפדיון וסעודתו בבת אחת מכמה טעמי תריצי, חדא שהרי וכו' שנית מ' הנה נהנה לברך על הכוס ובשמים, ולברך ברכה שתיקונה האונים ז"ל בפדיון בכור וכו', וביום התענית אי אפשר לקדש ולברך, ולתת לתינוקות לטעום הכוס לא בהירא, כיון דסו"ס עבר זמנה ולמה ל' כל הרוחק הזה וכו' ע"כ. מבואר כי דוקא בנדחה הפדיון מר"ה לצום גדלי נכון לדחותו עוד עד הלילה בשביל ברכת הכוס, אבל חל הפדיון ליום התענית ופודין אותו ביום התענית מברכין על כוס ומטעימין אותו לתינוק. וכן מצאתי מפורש בס' לקוטי מחס' (תל' פדה"ב סק"מ) תשובה ערכה מהגאון מהרי"ל לוין ז"ל אבד"ק רישא יצ"ו, דביום תענית יברך הכהן ויתן הכוס לשתות לקטן שהגיע לחינוך דוקא ע"ש. (שו)

הכהן מברך ברה"מ"ז על הכוס בפדיון הבן
וגופא דעובדא הכי הוה, מסובין היינו בישוע הבן (פדיון הבן), וחס"פ אחד וברך (ברכת המזון), ושכח ליתול רשות מכהן, ושחוקו עליו לאמור, איך אפשר לפדיון בלא כהן. (תוס' סופר חלק י"ד סי' שא)

- תם ונשלם מנהגי כוס של ברכה -

יצאת מצרים ע"מ שיקבלו ישראל את התורה

דף כ"א. א"ר יוחנן ר"י אומר משום ר"י הגלילי כל לא תעשה שבתורה לאו שיש בו מעשה לוקין עליו ושאינ בו מעשה אין לוקין עליו.

בתד"ה חוץ כתבו תימה והא"ר יוחנן אית לי גבי חסמה בקול עקמת פיו הוי מעשה וי"ל דשא"י התם דבדיבור עשה מעשה שהבהמה נמנעת מלאכול וכו'. הרי לנו מהתוס' דבדיבור שעשה מעשה נחשב הדיבור כמעשה.

ועפ"ז כתבו בספ"ך נבחר (פר' בלק) במה דאיתא בגמ' (גיטין ל"ח) דעמו"ן ומוזב ט"הה בסיחון, דאיתא במד'ש בשעה שביקש סיחון להילחם במוזב היה מתיירא שהיו גיבורים שכר את בלעם ואת אביו לקלל את מוזב שמשרו בידו, ולשיטת ר' יוחנן דבדיבור כמעשה מה שכששהו ע"י קללת בלעם חשבו כמעשה כיבוש מלחמה, ונקמה ארץ עמו"ן ומוזב לסיחון.

ואיתא במד'ש (ילקוט אה"כ) כשעמד יהודה לפני יוסף בשביל בנימין כעס יהודה ושאל בקול גדול, והלך קולו ד' מאות פרסה עד ששמע חושים בן דן וקפץ ובה אצל יהודה ושאו שניהם, ומקולם נפלו שתי עיריות גדולות שבמצרים פיתום ורעמסס, ועל דבר זה נגזר על ישראל לבשתם, שנאמר ויבן עני מסכנות לפרעה את פיתום ואת רעמסס, ולפי"ז א"א לומר מה שכתבו המפרשים זמנה שיצא ישראל ממצרים קודם הזמן הוא מפני קושי השיעבוד דהא נתחייבו ישראל בשעבוד מטעם הנ"ל, וע"כ דדיבור לאו כמעשה ולפי"ז לא נתחייבו על מה שהפסידו בקולם.

ועפ"ז הנ"ל ב"ר כ"ק מו"ן רבינו שליט"א (בפ"י זכרים) אחרי הכותו את סיחון וגו' הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר, דבאמת יש טענת מודעא דנינה תורה בכפ"ית ההר כמבואר במס' שבת (פ"ה). אמנם בספר נאוה תהלה כתב דיש לבטל טענת המודעא, דק"ל (ו"ד ס' רס"ז ס"ד) דעבד שפדאוה לשם עבדות ישתעבד, והרי הקב"ה הוציא ישראל ממצרים ע"מ שיקבלו התורה והמצוות, כדאיתא בפרשתו והוצאתי אתם וגו' ולקחתו אתם ל' לעם והייתי לכם לאלקים, וא"כ אין טענת מודעא, אלא דה שייך רק אם יצא ישראל קודם הזמן, אבל אם הגיע זמנם לצאת א"א לומר כן, דהא בלא הכי צריך להוציאם.

ובדוך זה יתבאר דאחרי הכותו את סיחון אשר ישב בחשבון, וע"כ דעמו"ן ומוזב טיהרו בסיחון, דחשבון ארץ מאב הוא וכבשה סיחון ע"י קללת בלעם, ודיבור כמעשה וע"כ נחשב לארץ סיחון, וא"כ נתחייבו ישראל בשעבוד מצרים ממה שהפסידו יהודה וחושבים דבדיבור דנחשב כמעשה, ולפי"ז עדיין לא הגיע זמנם לצאת דקושי השעבוד לא השלים, ושפיר י"ל דהש"ת פדאם ממצרים ע"מ שישתעבדו לו והיו לו לעם, ויש לרם דין עבד שפדאו רבו לשם עבדות, וליכא מודעא, ולכן הואיל משה באר את התורה הזאת דהוא תורה שבעל פה, ועיקר טענת המודעא היה על תורה שבע"פ כמבואר במד'ש (תנחומא נח).

התאחדות אברכים יוצאי א"ש
החסידי אגודת ישראל
הנהלת המוסדות
בנישואות כ"ק מו"ן ארמו"ר שליט"א
ברכת מזל טוב
בשיר ורגנים, נכוע ברכות נאמנים, קדם האי נברא וקירא, העושה ופועל לפענתי תדירא, ותנין וחסדי, תורה עבודה נפ"ח אצלו צמוד.
הרה"ח ר' **דוד מאיר ווייס שליט"א**
חבר הנהלת המוסדות
לרגל הכנס בנו י"ז לעהותהמ"צ
יח"ר שירון רוב נחת מכל יו"ה אמן
כ"ד הצברים בלוי"ה
הנהלת המוסדות

מוסדות יטב לב רב"מ מסאטמאר
בנישואות כ"ק מו"ן ארמו"ר שליט"א
ברכת מזל טוב
בשיר ורגנים, נכוע ברכות נאמנים, קדם האי נברא וקירא, העושה ופועל לפענתי תדירא, ותנין וחסדי, תורה עבודה נפ"ח אצלו צמוד.
הרה"ח ר' **שמואל ראטער שליט"א**
חבר הנהלת המוסדות
לרגל נישואי בנו ב"ו למד"ט
בורא עולם בקי"ן השלם זה הבנין
כ"ד הצברים בלוי"ה
הנהלת המוסדות

קהל יטב לב ד"סאטמאר
בנישואות כ"ק מו"ן ארמו"ר שליט"א
פניחה ירושלים תוביא
ברכת מזל טוב
באותו כסד ויקי ובתש"ז על שטח, הנו משוריהם בה ברכותיה ואחילתו, אל מול ידעונו א"ש פנה"ק
הרה"ח ר' **שמואל ראטער הי"ד**
חבר הנהלת המוסדות וחבר הנהלת המולד ולאמנו התורה ר' **משה יעקב ראטער שליט"א** ולחוננו הרה"ח ר' **יצחק אייזיק האברפעלד שליט"א** לרגל נישואי בנו - נכדו
ה'תתתנ"ח ביום חמי"ס באולם 'בנות ירושלים'

מוסדות יטב לב רב"מ מסאטמאר
בנישואות כ"ק מו"ן ארמו"ר שליט"א
ברכת מזל טוב
בשיר ורגנים, נכוע ברכות נאמנים, קדם האי נברא וקירא, העושה ופועל לפענתי תדירא, ותנין וחסדי, תורה עבודה נפ"ח אצלו צמוד.
הרה"ח ר' **שמואל ראטער שליט"א**
חבר הנהלת המוסדות
לרגל נישואי בנו ב"ו למד"ט
בורא עולם בקי"ן השלם זה הבנין
כ"ד הצברים בלוי"ה
הנהלת המוסדות

קהל יטב לב ד"סאטמאר
בנישואות כ"ק מו"ן ארמו"ר שליט"א
פניחה ירושלים תוביא
ברכת מזל טוב
באותו כסד ויקי ובתש"ז על שטח, הנו משוריהם בה ברכותיה ואחילתו, אל מול ידעונו א"ש פנה"ק
הרה"ח ר' **דוד מאיר ווייס הי"ד**
חבר הנהלת המוסדות וחבר הנהלת המולד ולחוננו הרה"ח ר' **נחמן יאקאב שליט"א** לרגל הכנס בנו - נכדו לעהותהמ"צ
ה'תתתנ"ח ביום חמי"ס באולם 'בנות ירושלים'

מוסדות יטב לב רב"מ מסאטמאר
בנישואות כ"ק מו"ן ארמו"ר שליט"א
ברכת מזל טוב
בשיר ורגנים, נכוע ברכות נאמנים, קדם האי נברא וקירא, העושה ופועל לפענתי תדירא, ותנין וחסדי, תורה עבודה נפ"ח אצלו צמוד.
הרה"ח ר' **דוד מאיר ווייס שליט"א**
חבר הנהלת המוסדות
לרגל הכנס בנו ב"ו למד"ט
בורא עולם בקי"ן השלם זה הבנין
כ"ד הצברים בלוי"ה
הנהלת המוסדות

קהל יטב לב ד"סאטמאר
בנישואות כ"ק מו"ן ארמו"ר שליט"א
פניחה ירושלים תוביא
ברכת מזל טוב
באותו כסד ויקי ובתש"ז על שטח, הנו משוריהם בה ברכותיה ואחילתו, אל מול ידעונו א"ש פנה"ק
הרה"ח ר' **משה מתתיהו געלבער הי"ד**
ולחוננו הרה"ח ר' **יקותיאל יצחק עהרנטאל שליט"א** לרגל הולדת בתו - נכדתו

מוסדות יטב לב רב"מ מסאטמאר
בנישואות כ"ק מו"ן ארמו"ר שליט"א
ברכת מזל טוב
בשיר ורגנים, נכוע ברכות נאמנים, קדם האי נברא וקירא, העושה ופועל לפענתי תדירא, ותנין וחסדי, תורה עבודה נפ"ח אצלו צמוד.
הרה"ח ר' **דוד מאיר ווייס שליט"א**
חבר הנהלת המוסדות
לרגל הכנס בנו ב"ו למד"ט
בורא עולם בקי"ן השלם זה הבנין
כ"ד הצברים בלוי"ה
הנהלת המוסדות